

<http://srcb.over-blog.com/2015/05/qui-sont-les-meilleurs-du-monde.html>

slotbordeaux@gmail.com

brunobouille@outlook.fr

buburn52@hotmail.com

peix.christophe@neuf.fr

Kolegové ve Francii - SRC Bordeaux

Ve velmi dávné historii jsem o francouzském slotracingu slyšel poprvé v souvislosti s konáním mistrovství světa organizovaném ve městě Toulouse někdy koncem 80. let. Závody se konaly na dráze s názvem Blueking a kromě domácích závodníků excelovali zejména jezdci z USA. Postupem let se však počet dráhových automodelářů ze země galského kohouta zmenšoval až na nulu a v současném rankingu ISRA není žádný francouzský jezdec.

Proto bylo vcelku nepravděpodobné, že na své pracovní cestě do Francie, konkrétně do města Bordeaux ležícího v provincii Akvitánie, naleznu nějaký automodelářský klub. Po chvíli na internetu a facebooku jsem však zjistil, že mi přeje štěstí. Ve městě totiž sídlí Slot Racing Club Bordeaux, který provozuje poslední dřevěnou autodráhu ve Francii. Slovo dalo slovo a jednu květnovou sobotu jsem byl pozván na jejich klubový den.

Nalézt dráhu byl s ohledem na spletitost domů, vchodů a betonových podlaží v městské části Meriadeck trochu problém, nicméně se zadařilo. Navíc mě i moji manželku před vchodem do příslušného objektu čekal jeden ze členů klubu. Krátké představení, dohoda, kam můžeme umístit půjčená městská kola a jde se dovnitř. Klub disponuje vcelku prostorným místem uvnitř objektu, kde se mimo jiné nacházejí i tenisové kurty. Kola jsme umístili do chodby, kde jeden ze členů klubu parkuje svoji rychle a draze vypadající motorku. V místnosti jsou hned tři autodráhy. Jedna plastové dvouproudová, kterou jsme nakonec jako jedinou nevyzkoušeli. Druhá plastová šestiproudová, která slouží pro komerční hardplastiky a projetí jednoho kola na ní není vůbec snadná záležitost. Dostal jsem model LeMans bez magnetu a s koly tvrdými jako beton. Zejména pasáž nahoru na most a klesání do tunelu byl očištěc sám o sobě. A nešlo mluvit o žádném závodění, mým snem bylo projet jen kolo bez vypadnutí. Ale po chvíli jsem našel něco jako rytmus a odvalu a ježdění to nebylo špatné. Navíc dráha je obklopena plastovými doplňky v podobě domů, aut a postaviček. Bezpochyby celá stavba byla nejen finančně, ale i časově velmi náročná. Dle slov místních je to právě tahle autodráha, která přiláká ročně kolem 5 - 10 nových lidí do klubu s tím, že lidé vlastníci domácí plastovou autodráhu hledají klub s delší plastovou dráhou. A jakmile přijdou, stačí dva kroky k dřevěné autodráze a scale autům.

A teď ten unikát. Dřevěná autodráha ve tvaru malého Bluekinga ne nepodobná třeba bývalé Bítouchovské dráze, resp. dnes té Vratislavické. Osm drážek, klopené zatáčky, ruce bez ovladače pálí a tak prosím místní zda mi mohou půjčit ovladač, abych dal pár kol. To není problém a hned dostávám starší Parmu bez brzdy. Neznají mě a asi se mi bojí půjčit něco lepšího. Z batohu tahám svoji tréninkovou Hondu s mírně omláčenou karoserií ze závodu v Ústí nad Labem. Ovladač se zapojuje jedním konektorem jako v Anglii. Autíčko dávám na dráhu, ale to je hned u mě jeden z místních a obrací mi jej proti směru jízdy. "Co to děláš?" reaguji v angličtině a chci si auto vrátit čumákem do klopenky. "Ne, ne" zní odpověď, "tady se jezdí obráceně". Můj úžas nezná mezí. Viděl a zažil jsem v modelářství leccos, ale jezdit Blueking proti směru jízdy mi přijde něco jako lízat zmrzlinu zespodu od kornoutku. To se přece nedá projet, bleskne mi hlavou a přemýšlím, zda je vůbec možné slanit se karuselem z dolu k fingeru. Po pár kolech ale zjišťuji, že to ani problém nebude. Většina zatáček je docela klopených, dá se držet dobré tempo, problémem je jen mírně zvlněná dráha nahoře na mostě, kde auto někdy jezdí rovně. Honda se šestkou pastorkem není pro tuhle dráhu zrovna nejvhodnější, ale nic jiného se mi nechtělo na dalekou cestu brát.

Z tváří místních vidím překvapení, že jezdím do kola a nic jsem nerozbil. Dostal jsem proto lepší ovladač, sice zase Parmu, ale s brzdou. Zase lepší časy. Místní se proto začali zajímat o techniku, se kterou jsem přijel. Nesmělé pohledy vystřídal zájem, když jsem jim odmontoval karoserii a sdělil technické specifikace auta. Šestku pastorek zjevně nikdy neviděli. Ocelový podvozek obdivovali pro jeho bytelnost ve srovnání s plechovkami od JK. Po chvíli si dokonce celé auto ofotili na mobil.

Jako odměnu za poskytnutí technického know-how jsem byl pozván na jejich klubový bar. Ačkoliv moje manželka doufala, že více jako hodinové martyrium na dráze brzy skončí a proto jakékoliv tekuté občerstvení odmítla, já sám jsem po nabídce coly, kafe nebo spritu nezaváhal a při znalosti francouzských cen v barech ve městě jsem si okamžitě objednal pivo. Dostal jsem na výběr zda všudypřítomný dánský Carlsberg nebo francouzský Kronenbourg. Dal jsem přednost červené plechovce místního piva, čímž jsem hostitele zjevně potěšil. Následovala další pro mě příjemná hodinka povídání o autíčkách, začátcích, webech s dívkami měsíce, současném stavu i výhledu do budoucna. Tak jako každá skupina šílenců všeho druhu i my jsme díky společnému hobby a nadšení pro něj strávili společně velmi milé odpoledne. Vzhledem k tomu, že nákupní centra v okolí brzy zavírala a manželka opravdu chtěla nakoupit dárky domů, následovalo loučení. Jako dárek jsme kromě piva oba dostali i bílá trička s reklamou na jejich závody historických maket. Následovalo focení a výměna kontaktů. Stejně jako my jsme v Bordeaux kdykoliv vítáni, jsou i oni pozváni na naši dráhu či jakékoliv jiné závody konané v Česku či jeho okolí. Z jejich pohledů bylo zřejmé velké potěšení, že scaleový slotracing stále ještě (přes mnohé potíže) žije a v některých zemích zjevně lépe než u nich. Taky důvod začít se vypravovat za vlastní hranice. Třeba se ještě někdy uvidíme, snad v Česku, nebo Anglii, Skandinávii nebo opět u nich. Francie se znovu ukázala jako velmi pohostinná země s velmi přátelskými lidmi. A o automodelářích v Bordeaux to platí dvojnásob.

Kdo by chtěl dráhu navštívit, sídlí na adrese Claude Bonnier 30.

Webové stránky mají <http://srcb.over-blog.com>

Více info na požádání.

Nějaké jejich foto: <http://d2racing.pagesperso-orange.fr/vhc02gal.htm>

Moje fotky:

<https://plus.google.com/app/basic/photos/111912215921653508322/album/6153241877101837905>

Colleagues in France - SRC Bordeaux

In a very ancient history for the first time I heard about French slotracingu in connection with the World championship organized in Toulouse sometimes in the late 80s. The race was held on a track called Blueking and in addition to domestic competitors especially drivers from the USA ruled the world. However, over the years the number of drivers from France dwindled down to zero and at the current ranking ISRA is no French driver.

Therefore it was quite unlikely that on my business trip to France, specifically to the city of Bordeaux situated in the province of Aquitaine, I would find a slotracing club. After a while on the internet and facebook I found out that I am extremely lucky. In the city there is a Slot Racing Club Bordeaux, which runs the last wooden track in France. After a few emails I was invited to their club's day.

To find the track between houses and doorways in the district of Meriadeck was a little bit problem, but finally we succeeded. Additionally there was one of the club members who was waiting for me and my wife in front of the building. A brief introduction, an agreement where we can put the borrowed city bikes and we go inside. The club has quite a spacious place inside the building, where among others are also many tennis courts. Bikes are placed into the hallway, where one of the club member parks his fast and expensive looking motorbike. In the room there are three racetracks. One plastic with two lines which is the only one we finally did not test. Next is a sixlane plastic track, which is used for commercial hardplastics and to pass one single lap on it is not easy at all. I got a LeMans car without magnet and with tires as hard as concrete wall. Especially the curves up to the bridge and descend down into the tunnel were purgatory. And it was not about racing. My dream was to make a single lap without deslotting. But after a while I found the right rhythm and courage and lapping was not bad. Additionally, the track is surrounded with plastic accessories, houses, cars and characters. Undoubtedly, the whole masterpiece was not only financially demanding, but also very time consuming. In the words of the local guys this is the track that annually attracts about 5 to 10 new people to the club. That is because people owning a home track and cars are looking for a club with a longer plastic track. And once you arrive, just two steps next to the plastic

track there is a wooden racing track and scale cars. How simple.

And now the unique thing. Wooden racing track in the shape of a small Blueking similar to former Czech Bitouchov or Bratislavice respectively. Eight slots, banked turns, and my hands start to itch and burn. So I ask the locals for a controller to make a few laps. "No problem" is the answer. I'm getting older Parma without a brake. I think they do not know me and they are a bit afraid to borrow me something better. From my backpack I pull out my training Honda car with a slightly used body from the last race held in Usti nad Labem. The controller gets in through one plug similar as in England. I give my car on the track. One of the local guys comes to me and turns my car the opposite way. "What are you doing?" I respond in English and I want to return the car with its nose towards the banked curve. "No, no" is the answer, "here we go the track backwards." My amazement couldn't be deeper. I have seen and experienced many things in slotracing world but driving a car on a Blueking backwards is too much for me. It is like eating an ice cream from the bottom. It was impossible to understand why this happens and I wonder if I can rappel the carousel down from the top to the finger. But after a few laps I find that it is not an even issue. Most of the corners are quite banked, I can get quite a good pace and the only problem is on top of the bridge where the car sometimes goes straight into the barrier. My Honda has a six teeth pinion and is far not the best car for this track. But I did not want to take anything better with me for such long trip.

On the faces of the local guys I can read a bit of surprise that I can drive the car and not to break anything. So I got a better controller, a Parma again but now with a brake. Better times again. Locals therefore start to be interested about the stuff I have on the track. First shy glances are replaced with an interest, especially when I remove the body and inform them about the technical specifications of the car. They obviously have not seen a sixth teeth pinion anytime before. Steel chassis is admired for its solidity in comparison with JK can chassis. After a while even the entire car is photocopied via a cellphone.

As a reward for providing my technical know-how I was invited to the club bar. Although my wife was hoping the boring time on the track will quit soon (and therefore she refused any liquid refreshment) I myself was very happy to choose beer when I was offered cola, coffee or sprite. Since knowing the prices of the French beer I was happy to have a choice of selection between Danish Carlsberg and French Kronenbourg. I preferred the red can of local beer, so I obviously pleased the host guys. After that there is another pleasant hour of talking about slots, cars, history, web pages, girls of the month, current status and outlook for the future. Like any other group of freaks of all kinds due to a common hobby and the passion for it we spend a very pleasant afternoon.

Unfortunately the shopping centers in the area are closing soon and my wife really wants to buy gifts for the family. So we must say good-bye. As a gift we both get (apart from the beer) two white T-shirts with reference to their vintage car racing. Then photo shoots and an exchange of contacts. Just as we were very welcomed in Bordeaux club, the local guys are highly invited to our track in Pardubice or any other race held in the Czech Republic or the area around. From their perspective it was

obvious that they are pleased to see that scale lexan slotracing is still (despite many difficulties) alive and in some countries it seems to survive quite well. It is maybe another reason to start to look and travel beyond own borders and to race abroad. Maybe we'll see each other soon, perhaps in the Czech Republic. Or England, Scandinavia or back at Bordeaux.

France once again proved to be a very hospitable country with very friendly people. My visit at SRC Bordeaux proved this to be truth and the only truth.

Who would like to visit the track the address is Bordeaux, Claude Bonnier 30.

Websites is: <http://srcb.over-blog.com>

More info on request.

Their photo: <http://d2racing.pagesperso-orange.fr/vhc02gal.htm>

My photo:

<https://plus.google.com/app/basic/photos/111912215921653508322/album/6153241877101837905>

Jejich reportáž

French

m si la plus part des membres du club ne sont pas intéressé par le slot pur et dur , vous n'etes pas sans savoir que les meilleurs mondiaux ne sont plus les ricains mais un pays europeens , plus précieusement la Tchecoslovaquie , alors quand on a reçu un petit mail , "bonjour je suis [petr vanecek](#) ,je suis en vacances à bordeaux et je voudrais bien venir voir votre piste " , seulement après avoir fait qqe recherche on apprend qu'il fait parti des top rider europeens , et qu'il est du club dont la piste va accueillir le championnat du monde cet été , piste ou le record mondial est tombé y a qqe mois d'ailleurs

<http://www.scrp-pardubice.e-slotcar.cz/>

donc samedi dernier on etait qqe un a etre là pour l'accueillir , et on a passer un bon moment , apris plein d'astuce , appris aussi qu'on etait à des années lumières de ce qui se fait maintenant (notre categorie flexi , là bas ç'est les courses pour les enfants !) appris aussi qu'un ancien membre du club de bordeaux est casi une légende de la construction de piste

et si on alléz en tchecoslovaquie cette été ? , en tous cas on est tous invités

English

Even if most of you, slot racing bordeaux's members, are not interested in "real slot", you may not ignore that best ranked racers are not the Yankees but the Europeans. Some best ones are from Czech Republic. So, when we received a mail saying "hello, I'm Petr Vanecek, I'll be in Bordeaux for a couple of days and I'd like to see your track if possible", we googled him and learned Petr was a regular ISRA/ESROC racer, not the worst one. On his track will be organised the ISRA event and fastest lap time has been done recently on his track too a few months ago. So last Saturday, we were some of us to welcome him; we learn some good tips, and we learn that we are quite punky racers comparing to his skills! For example, our flexi championship is their kid's championship!! At least we have learned that an ex member of SRCB is still known over Europe in the art of building tracks. And why not some of us plan a trip to Czech Republic this year? We will be welcome !!

Česky

I když většina z vás, členů Automodelářského klubu Bordeaux, nemá zájem o "pravý slotracing", nemůžete si nevšimnout, že nejlepší závodníci na světě nejsou Amíci, ale Evropané. A někteří nejlepší z nich jsou z České republiky. Proto když jsme obdrželi email se slovy "Ahoj, já jsem Petr Vaněček, budu na pár dnů v Bordeaux a pokud je to možné přál bych si vidět vaši autodráhu" museli jsme si toho člověka vygooglovat. Tak jsme se dozvěděli, že Petr se často účastní ISRA / ESROC závodů a nepatří k nejhorším. V jeho zemi se nyní koná mistrovství světa ISRA a člen jeho klubu drží rychlostní rekord ve wingách. Takže minulou sobotu jsme měli možnost jej v klubu přivítat. Dozvěděli jsme se od něho pár dobrých tipů a také to, že jsme docela hobisti ve srovnání s jeho zemí. Například náš flexi šampionát je u nich v klubu závodem pro děti! On se zase dozvěděl, že bývalý člen našeho klubu je stále ještě známý v celé Evropě v oboru stavby autodráh. Proč tedy letos nenaplánovat výlet do České republiky? Budeme tam vítáni!